

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Aleny Krýlové v právní věci žalobce: **JUDr. V. H.**, zastoupen JUDr. Milanem Jelínkem, advokátem se sídlem Praha 8, Sokolovská 5/49, adresa pro doručování: Hradec Králové, Resslova 1253, proti žalovanému: **Notářská komora České republiky**, se sídlem Praha 2, Apolinářská 12, v řízení o žalobě proti rozhodnutí odvolacího kárného senátu Notářské komory České republiky ze dne 19.9.2011, č.j. KK3/2010-124,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí odvolacího kárného senátu Notářské komory České republiky ze dne 19.9.2011, č.j. KK3/2010-124, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 16.036,- Kč, k rukám zástupce žalobce JUDr. Milana Jelínka, advokáta, do jednoho měsíce od právní moci rozsudku**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku, kterým bylo odmítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí kárného senátu Notářské komory České republiky (dále též „správní orgán I. stupně“) ze dne 4.5.2011, č.j. KK3/2010-113.

Žalobce v žalobě namítal, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť žalovaný nesprávně posoudil odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně jako odvolání podané osobou neoprávněnou. Žalovaný totiž dospěl k nesprávnému právnímu výkladu § 15 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii ve znění rozhodném (dále jen „zákon o advokacii“), že jej jeho právní zástupce nemůže v kárném řízení zastupovat svým jménem, neboť nevykonává advokacii samostatně. Žalobce měl být zastoupen právnickou osobou, již je jeho advokát společníkem. Žalobce zdůraznil, že ve správním spise byla založena plná moc, kterou udělil svému právnímu zástupci pro své zastupování pro celé správní řízení, včetně odvolacího. Odvolání bylo zpracováno a včas podáno advokátem, kterému tuto plnou moc udělil. Připustil, že jím zvolený právní zástupce vykonává advokacii v rámci společnosti s ručením omezeným. Způsob výkonu advokacie však nemá žádný vliv na zastoupení žalobce při jednání před správními orgány či jinými orgány státu. Poukázal na podstatu advokacie,

neboť poskytování právních služeb je založeno na interním vztahu zastoupeného a zástupce, kdy např. jde o vztah vzájemné důvěry či zachování povinnosti mlčenlivosti atp.

Žalobce navrhl soudu, aby žalobou napadené rozhodnutí zrušil a uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě odmítl žalobcem uplatněné námitky, neboť žaloba neobsahuje žádné konkrétní ustanovení právních předpisů, ze kterých by bylo možné dovodit nezákonnost napadeného rozhodnutí.

Žalovaný navrhl soudu, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Na základě podané žaloby přezkoumal soud napadené rozhodnutí z hlediska uplatněných žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak soudu ukládá ustanovení § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“).

Při ústním jednání právní zástupce žalobce setrval na svém stanovisku. Zdůraznil, že účastník je v řízení vždy zastupován konkrétní osobou – právním zástupcem. Uvedl, že žalobcův právní zástupce je u České advokátní komory registrován neustále pod stejným číslem, pouze u něj došlo ke změně formy výkonu advokacie, což doložil informativním výpisem právního zástupce žalobce z internetových stránek České advokátní komory.

Žalovaný rovněž setrval na svém stanovisku s tím, že ponechal rozhodnutí na uvážení soudu.

Ze správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti:

Dne 26.5.2010 byla proti kárně obviněnému žalobci podána kárná žaloba č.j. 258/2010, pro kárné provinění závažného narušení důstojnosti notářského povolání jeho chováním, jehož se dopustil tím, že se dne 18.2.2010 dostavil na první schůzi shromáždění vlastníků jednotek konané v prostorách advokátní kanceláře Vladyka a Kubica, Revoluční 3, Praha 1 za účelem osvědčení jejího průběhu, zjevně značně opilý, opilost svým chováním projevoval a v průběhu jednání této schůze se pomočil.

Žalobce v písemném vyjádření ke kárné žalobě ze dne 21.7.2010 mimo jiné uvedl, že jej bude v kárném řízení zastupovat advokát JUDr. Milan Jelínek, jehož plnou moc předloží při jednání.

Žalobce správnímu orgánu I. stupně doložil plnou moc ze dne 15.7.2010, kterou udělil pro zastupování v kárném řízení JUDr. Milanu Jelínkovi, advokátu Advokátní kanceláře Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři, se sídlem pracoviště Resslova 1253, Hradec Králové. Plná moc byla přílohou k průvodnímu dopisu žalobce ze dne 13.10.2010, zaslána správnímu orgánu I. stupně e-mailovou poštou na adresu vsvarcova.notar@nkcr.cz.

Na veškerá nařízená jednání správního orgánu I. stupně v daném správním řízení ve dnech 25.11.2010, 20.1.2011, 22.2.2011, 20.4.2011 byl předvolán jak žalobce, tak jeho právní zástupce.

Z výpisu z obchodního rejstříku společnosti Advokátní kancelář Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři, s.r.o. ze dne 21.7.2011 vyplývá, že právní zástupce žalobce se k 1.1.2011 stal jednatelem a společníkem této společnosti.

Dne 4.5.2011 správní orgán I. stupně ve věci rozhodl tak, že se žalobce dopustil kárného provinění vytykaného kárnou žalobou, tedy že dne 18.2.2010 při konání první schůze

shromáždění Společenství vlastníků jednotek domu č.p. 2052, Hurbanova 25, Praha 4, kde byl přítomen za účelem vydání osvědčení o jeho průběhu, závažně narušil důstojnost notářského povolání svým chováním, když se v průběhu jednání pomočil a tímto porušil základní principy profesionální notářské etiky a povinnost slušným a důstojným chováním přispívat k vážnosti notářského stavu. Za toto kárné provinění byla žalobci uložena pokuta ve výši 200.000,- Kč a povinnost uhradit na nákladech kárného řízení částku ve výši 10.000,- Kč. V záhlaví tohoto rozhodnutí bylo uvedeno, že žalobce je právně zastoupen JUDr. Milanem Jelínkem, advokátem Advokátní kanceláře Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři, se sídlem Resslova 1253, na základě plné moci ze dne 15.7.2010.

Rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo doručeno jak žalobci, tak na adresu: „Advokátní kancelář JUDr. Milan Jelínek, advokát, Resslova 1253/17a Hradec Králové“ (viz poštovní doručenky ze dne 6.5.2011).

Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal dne 11.5.2011 žalobce, zastoupený JUDr. Milanem Jelínkem, advokátem Advokátní kanceláře Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři s.r.o., se sídlem v Praze, odvolání. Odvoláním bylo namítáno nesprávné skutkové a právní posouzení věci, nesprávné rozhodnutí o uložení sankce a rovněž o nákladech kárného řízení.

Dne 19.9.2011 rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím o odvolání žalobce tak, že jej odmítl dle § 23 odst. 1 písm. b) kárného řádu. V záhlaví tohoto rozhodnutí bylo napsáno, že žalobce je zastoupen JUDr. Milanem Jelínkem, advokátem Advokátní kanceláře Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři, s.r.o. se sídlem v Praze. V odůvodnění rozhodnutí bylo konstatováno, že ke dni 1.1.2011 byla do obchodního rejstříku zapsána obchodní společnost s názvem Advokátní kancelář Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři, s.r.o., jejímž společníkem a jednatelem je i zástupce žalobce JUDr. Milan Jelínek. Ze zákonného ustanovení § 15 odst. 4 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii ve znění rozhodném (dále jen „zákon o advokacii“) žalovaný dovodil, že advokát jako účastník právních vztahů založených v souvislosti s poskytováním právních služeb, který je společníkem obchodní společnosti, vystupuje vůči klientovi i vůči třetím osobám vždy jako společnost. Provedl výklad následné formulace „pokud výkon advokacie jménem společnosti nepřipouští v jednotlivých případech zvláštní právní předpisy“ tak, že s poukazem na poznámku pod čarou v zákoně o advokacii k výše citovanému zákonnému ustanovení uvedl, že v textu dotčených zvláštních právních předpisů (§ 35 odst. 1 trestního řádu, § 24 a § 25 občanského soudního řádu, § 35 soudního řádu správního, § 29 až § 31 zákona o Ústavním soudu) se vždy uvádí, že zvoleným zástupcem účastníka může být „jen“ či „pouze“ advokát. Proto žalovaný dospěl k názoru, že notářský řád není právním předpisem, který výkon advokacie jménem společnosti nepřipouští, čímž advokát žalobce nebyl v souladu s § 15 odst. 8 zákona o advokacii od 1.1.2011 oprávněn jej zastupovat samostatně, nýbrž pouze jménem společnosti s ručením omezeným, již je společníkem. Zdůraznil, že z odvolání nevyplývá, co znamená v něm obsažená formulace „advokátem....s.r.o.“, jelikož společnost může mít jen společníky, jednatele nebo zaměstnance, nikoliv advokáta. Žalovaný žalobou napadené rozhodnutí doručil jak žalobci, tak jeho právnímu zástupci (viz. referát ze dne 20.9.2011).

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Podle § 49a odst. 1 zákona č. 358/1992 Sb., notářský řád ve znění rozhodném (dále jen „notářský řád“) kárně obviněný může být v řízení zastoupen jiným notářem nebo advokátem.

Podle § 15 odst. 4 zákona o advokacii advokáti, kteří jsou společníky společnosti, vykonávají advokacii jménem společnosti a na její účet. Pokud výkon advokacie jménem společnosti nepřipouští v jednotlivých případech zvláštní právní předpisy, vykonávají advokáti advokacii vlastním jménem a na účet společnosti; to samé platí i v případě, byl-li advokát, který je společníkem společnosti, k poskytnutí právních služeb určen podle tohoto zákona. Jako účastník právních vztahů založených v souvislosti s poskytováním právních služeb advokátem, vykonávajícím advokacii ve společnosti, vystupuje vůči klientovi, jakož i vůči třetím osobám, vždy společnost; tyto právní vztahy se řídí tímto zákonem (§ 24 odst. 2 a 3) a zvláštními právními předpisy.

Podle § 15 odst. 8 zákona o advokacii advokát, který vykonává advokacii jako společník společnosti, nemůže současně vykonávat advokacii samostatně, ve sdružení, jako společník jiné společnosti nebo jako společník zahraniční společnosti, ani v pracovním poměru (§15a).

Žalobní námitka žalobce spočívala v nezákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí z důvodu nesprávného právního posouzení a výkladu § 15 odst. 4 zákona o advokacii, jímž žalovaný dospěl k názoru o neoprávněnosti žalobcem zvoleného advokáta k podání odvolání za žalobce.

Soud nejprve odkazuje na ustálenou judikaturu správních soudů, a to na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 13.1.2005, č.j. 2As 29/2004-120, v němž bylo uvedeno, že: *„Nejvyšší správní soud má dokonce za to, že k prokázání existence zmocnění v takovém případě plně postačí odkaz na existující plnou moc svým rozsahem pokrývající i současné správní řízení.“* Takový odkaz by přitom mohl učinit nejen zmocnitel, nýbrž také zmocněnec, a to i ústně do protokolu, resp. spolu s úkonem, který by jménem zmocnitele v konkrétním správním řízení učinil. Z citovaného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu vyplývá, že ustanovení § 17 odst. 4 správního řádu umožňuje, aby správní orgán od průkazu plné moci upustil s tím, že takovýto postup je však zcela na uvážení správního orgánu a je možný pouze v nepochybných případech.

Dále soud poukazuje na právní názor obsažený v rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18.12.2008 č.j. 8 Azs 16/2007-158, ve kterém bylo zdůrazněno základní ústavou zaručené právo účastníka na právní pomoc v řízení před soudy, jinými státními orgány či orgány veřejné správy dle čl. 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Rozšířený senát akcentoval, že *„Účastník jistě může před soudem hájit svá práva sám; pokud si však k ochraně svých práv zvolí advokáta – tedy osobu, která je na rozdíl od něj odborně kvalifikována k formulaci a obhajování právních názorů před soudem a která má usnadnit účast v řízení – musí být tato jeho volba respektována. V pochybnostech je tedy vždy na místě položit si otázku, jakým úmyslem byli zmocnitel a zmocněnec vedeni při sepisování plné moci, a vážít, zda třeba užití nepřiliš vhodně volených slov – nebo naopak nepřítomnost konkrétního slovního spojení – svědčí skutečně o vůli stran omezit plnou moc, či zda jde spíše o projev nedostatečné pečlivosti stran či důsledek používání předtištěných formulářů plné moci.“*

Soud v dané věci odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 2 As 28/2006-49, jehož právní věta rovněž vyznívá ve prospěch výše citované zásady „ve prospěch zastoupení“, jelikož Nejvyšší správní soud dovodil, že s ohledem na zvláštní postavení a povinnosti advokáta v souladu se zákonem o advokacii mohou státní orgány, které vedou řízení o právech a povinnostech osob, oprávněně předpokládat, že jedná-li advokát za určitou

osobu, je třeba mít v pochybnostech za to, že za něj jedná v rámci zmocnění, jež mu tato osoba udělila, nevyjde-li najevo opak.

Ve prospěch výše citované zásady svědčí i rozhodnutí Krajského soudu v Brně sp.zn. 29 Ca 116/98, jehož druhá právní věta zní: „*Jestliže správní orgán v průběhu správního řízení jedná se zástupcem účastníka tohoto řízení, doručuje mu písemnosti a nevznese žádné pochybnosti o oprávnění tohoto zástupce činit úkony jménem účastníka, i když toto oprávnění nebylo doloženo plnou mocí, je nemyslitelné, aby dodatečné předložení plné moci bylo hodnoceno k tíži účastníka*“.

Z výše uvedeného jednoznačně vyplývá, že správní orgány jsou povinny hodnotit existenci dohody o zastoupení účastníka zástupcem na základě plné moci tzv. „ve prospěch zastoupení“, pokud tomu text konkrétní plné moci a jednání účastníka vůči orgánům přímo neodporují. V tomto konkrétním případě již v písemném vyjádření ke kárné žalobě ze dne 21.7.2010 žalobce správním orgánům sdělil úmysl být v kárném řízení zastoupen JUDr. Jelínkem, taktéž z textu plné moci ze dne 15.10.2010 založené ve správním spise jednoznačně vyplývá vyjádření vůle advokáta JUDr. Jelínka zastupovat žalobce v kárném řízení. Rovněž žalobce na základě vztahu vzájemné důvěry poskytl advokátu právo zastupovat jej v kárném řízení. Zvolený právní zástupce žalobce i žalobce sám v průběhu správního řízení dali srozumitelně najevo, že sjednaný vztah zastoupení mezi nimi stále trvá. Nad to je zřejmé, že oba správní orgány plně respektovaly existenci tohoto zastoupení, protože po celé správní řízení komunikovaly jak se žalobcem, tak i s jeho právním zástupcem, předvolávaly právního zástupce žalobce ke všem ústním jednáním ve dnech 25.11.2010, 20.1.2011, 22.2.2011, 20.4.2011, doručovaly mu obě správní rozhodnutí, v nichž byl vždy JUDr. Jelínek uveden v záhlaví jako právní zástupce žalobce.

S ohledem na výše uvedené soud shledává nesprávným právní posouzení věci žalovaným, který neposoudil zastupování žalobce jeho právním zástupcem, doložené plnou mocí ze dne 15.10.2010 tzv. „ve prospěch zastoupení“ a byť v mezidobí došlo ke změně formy výkonu advokacie na straně advokáta, hodnotil tuto skutečnost k tíži žalobce. Soud uvádí, že o změně formy výkonu advokacie u svého právního zástupce ani nemusel být žalobce zpraven. Ve světle výše citované judikatury tak žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím nerespektoval právo žalobce zvolit si k ochraně svých práv advokáta.

Soud podotýká, že shledává zcela nesprávným i zvolený procesní postup žalovaného. Pokud žalovaný dospěl v průběhu řízení k názoru, že právní zástupce žalobce není oprávněn jej zastupovat, čímž jím podané odvolání nemělo veškeré náležitosti, pak byl povinen nejprve vyzvat žalobce či jeho právního zástupce, aby vady podaného odvolání odstranil. Rovněž byl povinen sdělit žalobci, v čem konkrétně spatřuje rozpor jím podaného odvolání s právními předpisy. Teprve poté, pokud by žalobce nevyhověl výzvě žalovaného a vady odvolání neodstranil, mohl žalovaný rozhodnout o jeho odmítnutí. Postup, kterým jsou správní orgány povinny odstraňovat vady odvolání, se řídí ustanoveními § 82 odst. 2 ve spojení s § 37 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění rozhodném.

Na základě výše uvedených skutečností soud podle § 78 odst. 1, 4 s.ř.s. žalobou napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. Žalobce měl ve věci úspěch, soud mu proto přiznal náklady řízení, které jsou tvořeny zaplaceným soudním poplatkem ve výši 3.000,- Kč a náklady právního zastoupení za čtyři úkony právní služby (převzetí zastoupení, sepsání žaloby, účast na ústních jednáních ve dnech 4.11.2015 a 16.12.2015), přičemž sazba odměny za jeden úkon právní služby před 1.1.2013 činí dle advokátního tarifu – vyhlášky č. 177/1996 Sb. částku 2.100,- Kč (§ 7, § 9 odst. 3 písm. f) cit. vyhlášky v rozhodném znění), tj. 2 x 3.100,-Kč, čtyřmi paušálními částkami ve výši 300,- Kč (§ 13 odst. 3 cit. vyhlášky v rozhodném znění) a DPH ve výši 2.436,- Kč Celková výše nákladů, které žalobci v tomto řízení vznikly, činí 16.036,- Kč. Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v této výši ve stanovené lhůtě k rukám právního zástupce žalobce advokáta JUDr. Milana Jelínka.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 16. prosince 2015

JUDr. Eva Pechová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková